

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Z myślą o przeszłości i przyszłości. Szkolnictwo i oświata w Warszawie, „Życie Warszawy”, 14stycznia 1981 r., nr 11, s. nieznaną.</p>		
<p>Ilość stron oryginału 1</p>	<p>Ilość skanów 1</p>	<p>Liczba plików publikacji 5</p>
<p>Autor (aśw)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Robotnicza Spółdzielnia</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Warszawa</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1981</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) artykuł</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 9,7 x 19,6 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu Relacja z sesji popularnonaukowej poświęconej szkolnictwu i oświacie w Warszawie, którą zakończył swoim referatem o miarach społecznej efektywności szkolnictwa prof. Jan Szczepański.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Warszawa, Jan Szczepański, Bogdan Suchodolski</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) socjologia, socjalizm, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, polityka, społeczeństwo, Polska Akademia Nauk, „Życie Warszawy”, szkolnictwo, oświata, Towarzystwo Przyjaciół Warszawy</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

WARSZAWA

Z myślą o przeszłości i przyszłości

Szkolnictwo i oświata w Warszawie

Stało się już tradycją, iż w przeddzień wyzwolenia stolicy środowiska naukowe starają się zadokumentować swój udział aktywnymi poczynaniami dla wzbogacenia wiedzy o Warszawie. Tak było i w tym roku. Przez dwa dni w Pałacu Kultury i Nauki trwała sesja popularnonaukowa, której przedmiotem były dzieje i stan dzisiejszy oświaty i szkolnictwa stołecznego.

Temat sesji bogaty i z pewnością, wygłoszone przez wybitnych znawców problemu, 18 referatów i liczne głosy w dyskusji nie wyczerpały zagadnienia. Wszak Warszawa od kilku wieków odgrywała czołową rolę w rozwoju myśli pedagogicznej i szkolnictwa w kraju. Mówi się i o jej roli w epoce Oświecenia, kiedy to rozpoczęła działalność Komisja Edukacji Narodowej, pierwsze ministerstwo oświaty na świecie, o Towarzystwie Ksiąg Elementarnych, o działalności Collegium Nobilium St. Konarskiego, o Szkole Rycerskiej, której wychowankowie odegrali tak wielką rolę w walkach o wyzwolenie narodowe.

Liczni przedstawiciele świata nauki prezentowali na sesji rezultaty swoich badań, z których wynika wprost, iż rozwój myśli pedagogicznej, zrodzonej w stolicy, miał istotny wpływ na rozwój umysłowy i edukacyjny społeczeństwa w całym kraju. W informacji reporterskiej trudno jest szeroko zaprezentować raczej przedstawiane przez referentów. Warto jednak wymienić kilka tematów wygłoszonych referatów. Oto np. prof. dr R. Wroczyński mówił o Warszawie jako o ośrodku myśli pedagogicznej, prof. dr St. Kieniewicz o warszawskiej młodzieży szkolnej w okresie zaborów, prof. dr J. Szczepański o miarach społecznej efektywności szkolnictwa, zaś wiceprezydent m.st. Warszawy, M. Szymborski, o stanie, problemach i perspektywach rozwoju oświaty stołecznego woj. warszawskiego.

Tematykę sesji wzbogaciły obrady w dwóch sekcjach pro-

blemowych. Pierwsza obejmowała wystąpienia na temat rozwoju szkolnictwa i oświaty do 1944/45 r., druga zaś dotyczyła rozważań o szkolnictwie i oświacie w Warszawie w okresie Polski Ludowej.

Dobrze się stało, że powzięto decyzję, iż referaty i inne materiały sesji opublikowane zostaną w druku zwartym, w serii warszawianów. Z pewnością dążyć do tego będą usilnie organizatorzy sesji: KW PZPR i Urząd m.st. Warszawy przy współudziale Towarzystwa Przyjaciół Warszawy oraz prof. dr Zanna Kormanowa, która kierowała przygotowaniem do tej sesji i jej przebiegiem w sposób zasługujący na najwyższe uznanie.

Z pewnością też przebieg tej sesji będzie miał istotny wpływ na rozwój oświaty stołecznej w nowym etapie jej rozwoju. Bo, wbrew pozorom, zaległości edukacyjne są tu wcale nie takie małe. Dla przykładu: w 1980 roku w Warszawie było 14 tys. więcej dzieci niż miejsc w przedszkolach. Wśród absolwentów liceów ogólnokształcących — będących główną drogą prowadzącą na wyższe uczelnie — w r. szk. 1978/79 młodzież robotnicza stanowiła tylko 22,4 proc., wśród absolwentów techników i liceów zawodowych — 28,8 proc., ale wśród absolwentów zasadniczych szkół zawodowych — aż 71,4 proc. i ponad 89 proc. w szkołach przysposabiających do zawodu...

Gdzie tu więc mówić o równym starcie całej młodzieży do szkół wyższych? I to w stolicy! Trzeba też zwrócić uwagę na to, że w poszczególnych dzielnicach Warszawy sytuacja ta wygląda różnie. Najlepiej jest w Śródmieściu. A gdzie indziej...?

Wiele interesujących uwag na temat rozwoju oświaty w stolicy i województwie zawarł w ostatnim referacie wiceprezydent m.st. Warszawy, M. Szymborski. Plan perspektywiczny zakłada stały jej rozwój. O praktycznej zaś realizacji tych zamierzeń postaramy się na bieżąco informować Czytelników. (aśw)